

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La Candelera i la llum de la fe

El proper dia 2 de febrer, quaranta dies després del naixement de Jesús, celebrem la festa de la Presentació del Senyor, coneguda popularment com la festa de la Candelera per la processó amb candeles, amb les que se simbolitza a Crist com a «llum de les nacions». És una festa antiga i originària de l'Església de Jerusalem, en la que commemorem aquell fet que narra l'Evangeli de sant Lluc (Lc 2,22-40). Maria i Josep amb l'infant Jesús van al temple per complir els preceptes de la Llei de Moisès sobre la purificació de les mares i la presentació dels fills primogènits al Senyor.

En el temple va tenir lloc la trobada amb dues persones consagrades al servei de Déu: la profetessa Anna, que parlava d'aquell infant a tots els que esperaven el Messies, i l'ancià Simeó, que va proclamar que aquell Infant era la llum per a tots els pobles. Moguts per l'Esperit Sant, vingueren al temple els sants ancians Simeó i Anna. Il·luminats pel mateix Esperit reconegueren el Senyor amb alegria. Nosaltres, com sant Simeó i santa Anna, moguts per l'Esperit Sant, anem a la casa de Déu a l'encontre de Crist. Allí el trobarem i el reconeixem quan partim el pa eucarístic, tot esperant el seu retorn gloriós.

En la litúrgia d'aquesta festa demanem a Déu, que és la font i l'origen de tota llum, que ens ajudi a reconèixer Jesús. Ell és la llum revelada a les nacions, Ell és la claror que il·lumina els nostres passos per seguir el camí del bé. És per això

que us convido a fer vostra una pregària bellíssima del Card. John-Henry Newman (1801-1890) titulada *Conduïu-me, dolça Llum*, que comença així: «Conduïu-me, dolça Llum, a través de les tenebres que m'encerclen, ¡conduïu-me, Vós, sempre més endavant! La nit és fosca i soc lluny de la meua llar. ¡Conduïu-me, Vós, sempre més endavant! ¡Guieu els meus passos! No demano pas veure el paisatge llunyà, un sol pas em basta».

Amb motiu de la festa de la Presentació del Senyor, l'Església celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que enguany té com a lema: «La vida consagrada, caminant en esperança». Amb aquest lema es vol posar de relleu la labor de tants germans i germanes nostres, que des de la seva vida entregada a Déu caminen amb nosaltres. Ells, amb entrega i amor a Déu, mostren al món l'esperança i la bellesa de l'Evangeli.

Voldria acabar amb una paraula d'agraïment dirigida a tots els consagrats i consagrades de la nostra arxidiòcesi. Us agraeixo de tot cor la vostra fidel consagració a Déu. Gràcies per renovar-la dia a dia, gràcies per mostrar el rostre amorós de Jesucrist amb la vostra radicalitat evangèlica. Tant de bo que ens puguem trobar per participar tots junts en la celebració de l'Eucaristia que, si Déu vol, celebrarem el proper dijous 2 de febrer a la nostra catedral, a les 19.15 hores. Ens aplegarem moguts per l'Esperit per donar gràcies a Déu i pregar per vosaltres.

FOTO: SHUTTERSTOCK

ACTUALITAT

FOTO: BISBAT DE TERRASSA

Trobada de diaques de la Província Eclesiàstica de Barcelona

El dissabte 21 de gener, la Catedral del Sant Esperit de Terrassa va acollir enguany la trobada interdiocesana dels diaques de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

Es tracta d'una celebració important en la vida dels diaques, que es fa cada any en una de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica amb motiu de la festa de Sant Fructuós i els seus diaques Sant Auguri i Sant Eulogi. També hi van participar els candidats que es preparen per ser diaques, així com les esposes d'ells.

A les 12 h Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, va presidir la Missa a la Cate-

dral, posant en relleu i agraïnt el do del diaconat a l'Església com un ministeri de servei i entrega a través de les dedicacions dels diaques a les parròquies i altres realitats eclesials.

Seguidament, van compartir un dinar de germanor en un restaurant de la ciutat, moment en el qual es va aprofitar per felicitar i agrair aquest servei a persones concretes per la seva dedicació, com el recentment traspassat Mn. Josep Urdeix, entre d'altres.

Finalment, a la tarda van gaudir d'una visita guiada a les Esglésies de Sant Pere, La Seu d'Ègara.

ENTREVISTA

Reflectir la fe

ISAURA SANTOS

El 2009, sor Isaura Marcos, religiosa clarissa al Monestir de Pedralbes de Barcelona, va començar un treball fotogràfic dins del monestir, on transcorre la seva vida, que s'ha convertit en la font d'inspiració per dur a terme els seus treballs, basats en la natura i l'entorn, prescindint de retocs d'imatges, en els quals queden reflectides la seva creativitat i espontaneïtat i les seves inimaginables possibilitats artístiques. Recentment, ha publicat *En la teva llum / En tu luz* (Viena Edicions), on plasma les fotografies que acompanyen els poemes de David Jou.

Com neix la teva vocació fotogràfica?

A partir d'un DVD amb fotografies que vaig fer el 2011 amb motiu del 8è Centenari de la Fundació de Clara d'Assís, seduïda per la màgia del *Càntic de les criatures* de sant Francesc d'Assís. Per a mi, la fotografia és contemplació, la meua manera d'expressar l'admiració i l'agraïment per la Creació segons el carisma de Francesc i Clara d'Assís.

Per què les imatges t'ajuden a posarte en contacte amb Déu?

Aquest camí ha propiciat un creixement personal que, en observar les moltes vides que s'entrecruen en l'interior d'aquest Monestir de Pedralbes, per mitjà de la cerca, l'exploració i la seva plasmació a través de la fotografia, m'ha permès desenvolupar un treball artístic; de tal manera que aquesta contemplació esdevé en pregària, en descobrir tota la bellesa present en el microcosmos que bateja entre les parets d'aquest recinte.

Les teves fotos reflecteixen el carisma franciscà?

A través de la fascinació per petits detalls de bellesa: quelcom petit, senzill, quotidià, un microcosmos apassionant..., la bellesa s'impregna d'espiritualitat. Experimento amb els reflexes i altero la realitat amb objectes reciclables que vaig trobant: gots, taps, culles... Són fotos naturals, plasmades des de la contemplació.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Cercar ocasions per servir

En una festa major de l'estiu passat, en una població petita, els joves n'assumiren el pes de l'organització. Joves del poble que hi viuen tot l'any i joves que hi passen l'estiu. Uns dies abans, un dels avis, un vespre els hi digué: «Aquesta activitat que enceta-reu ben aviat és important. De vegades sembla com si el més rellevant que poden fer un noi o una noia sigui allò que realitza a l'escola professional o a la universitat. No hi ha dubte que, només això, ja ho és prou. Però considero que no és suficient. Els nois i les noies, arreu —a l'escola, però sobretot, en el lleure— heu de tenir iniciativa, heu de crear projectes i heu d'esforçar-vos per dur-los a terme. Tot plegat, al capdavant, perquè heu d'aprendre a viure la vostra vida. I viure la vida significa que cadascú es preocupa d'alguna cosa més que de si mateix; significa que cadascú és capaç de col·laborar amb els altres, d'aportar les seves capacitats a una realització que serà obra de tots. Viure significa esforçar-se a millorar i fer-ho al costat dels altres.

També fan importants les activitats que esteu iniciant: fer anar endavant amb il·lusió allò que veritable-

ment us interessa. Només és capaç de viure feliç aquella persona que pot il·lusionar en coses concretes. Després, si no li surten perfectes, sabrà tirar-ne endavant d'altres que li sortiran millor. Però sempre tindrà aquest esperit tan important de preocupar-se d'allò que l'estimula i que està al seu abast. Aquest esperit s'ha de mantenir tota la vida.

Aneu construint el que té més importància en una persona: el seu estil de treball i de vida, un estil que ha de ser exigent, rigorós, seriós; però, també, amable, joïós, respectuós; un estil que centri tot allò que fa més agradable la convivència humana. Els qui sou creients, una bona ocasió per treballar pel proïsme, per testimoniar el dir i el fer de Jesús. Que aquestes festes no siguin només per fer gresca, que no us acontenteu amb fer xerinxola, que no en tingueu prou amb passar-vos-ho bé. Que siguin ocasió per créixer, per ser més persones i més lliurades als altres, per fer servei a la comunitat». «Allà, a la presència del Senyor, el vostre Déu, mengeu l'àpat sagrat i feu festa amb les vostres famílies, agraint al Senyor, el vostre Déu, que hagi beneït el vostre treball» (Dt 12,7).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Las onzas de amor y el discernimiento

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el «himno a la caridad» de la carta a los corintios, san Pablo subraya que si «tuviera fe como para mover montañas, pero no tengo amor, no sería nada. Si repartiera todos mis bienes entre los necesitados; si entregara mi cuerpo a las llamas, pero no tengo amor, de nada me serviría» (1Cor 13,2-3).

Encontramos un eco en san Francisco de Sales que tan solo dos días antes de su muerte decía: «El amor es lo que da valor a nuestras obras. Os digo más aún: una persona que sufre el martirio por Dios con una onza de amor, merece mucho, pues la vida es lo más que se puede dar; pero si hay otra persona que sólo sufre un golpe con dos onzas de amor tendrá mucho más mérito, porque la caridad y el amor son los que dan el valor a nuestras obras». El Papa lo evocaba en su Carta Apostólica *To-*

tum Amoris Est escrita recientemente en conmemoración del IV Centenario de la muerte de san Francisco de Sales.

En esta bella carta, «Todo pertenece al amor», podemos recoger la herencia espiritual legada por el santo. San Francisco había redescubierto el criterio del discernimiento en el amor a Dios y a los hermanos: «Es importante no olvidarlo nunca, para evitar peligrosas desviaciones. En otras palabras, quien presume de elevarse hacia Dios, pero no vive la caridad con el prójimo, se engaña a sí mismo y a los demás».

Que la «Virgen Negra» de París, ante la que oraba san Francisco, nos ayude a responder con un intenso amor a Cristo y a encontrarlo en los hermanos, «en el corazón de cada mujer y hombre».

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / SI 30 / Mc 5,1-20]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Dimarts [He 12,1-4 / SI 21 / Mc 5,21-43]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dimecres [He 12,4-7,11-15 / SI 102 / Mc 6,1-6]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otília Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dijous [Mt 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Divendres [He 13,1-8 / SI 26 / Mc 6,14-29]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustinà; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. ■ Dissabte [He 13,15-17,20-21 / SI 22 / Mc 6,30-34]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita). Sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ † Diumenge vinent, V diumenge de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / SI 111 / 1Co 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

Intencions del Sant Pare per al mes de febrer

Preguem perquè les parròquies, posant la comunió en el centre, siguin cada vegada més comunitats de fe, fraternitat i acollida pels més necessitats.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Sofonies

(So 2,3;3,12-13)

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre.

La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

Salm responsorial (145)

R. *Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,26-31)

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriar-se davant Déu.

Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Escriptura, «si algú es gloria, s'haurà de gloriar del Senyor».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà.

Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

Lectura de la profecia de Sofonías

(So 2,3;3,12-13)

Buscad al Señor los humildes de la tierra, los que practican su derecho, buscad la justicia, buscad la humildad, quizá podáis resguardaros el día de la ira del Señor. Dejaré en ti un resto, un pueblo humilde y pobre que buscará refugio en el nombre del Señor.

El resto de Israel no hará más el mal, no mentará ni habrá engaño en su boca. Pastarán y descansarán, y no habrá quien los inquiete.

Salmo responsorial (145)

R. *Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,26-31)

Fijaos en vuestra asamblea, hermanos: No hay en ella muchos sabios en lo humano, ni muchos poderosos, ni muchos aristócratas; sino que lo necio del mundo lo ha escogido Dios para humillar a los sabios, y lo débil del mundo lo ha escogido Dios para humillar lo poderoso. Aún más, ha escogido la gente baja del mundo, lo despreciable, lo que no cuenta, para anular a lo que cuenta, de modo que nadie pueda gloriarse en presencia del Señor.

A él se debe que vosotros estéis en Cristo Jesús, el cual se ha hecho para nosotros sabiduría de parte de Dios, justicia, santificación y redención. Y así —como está escrito—: «el que se glorié, que se glorié en el Señor».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió al monte, se sentó y se acercaron sus discípulos; y, abriendo su boca, les enseñaba diciendo: «Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados los mansos, porque ellos heredarán la tierra. Bienaventurados los que lloran, porque ellos serán consolados. Bienaventurados los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios. Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Alegraos y regocijaos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»

COMENTARI

Jesús ens vol feliços

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Si volem fer un bon resum sobre què deia i feia Jesús, el trobarem a les Benaurances. I sabrem que Jesucrist ens vol feliços, alegres i ben disposats per estimar i servir els germans; gaudint de tot el que som, tenim i podem realitzar i compartir amb els altres.

Però el projecte de vida que el Senyor ens ofereix sovint contrasta amb tot el que ens ofereix el nostre món, que proclama feliços els rics, els associats, els burletes, els triomfadors, la gent considerada, els que poden lluir les seves habilitats, els que estan de moda, els que es poden permetre tota mena de capricis. Encara que també s'ha dit: «és tan pobre que només té diners». Té de tot, però no té pau, ni amor, ni amics veritables, ni ha trobat un bon sentit a la seva vida.

El camí de la felicitat passa per l'acceptació d'un mateix, dels altres i de Déu. Implica estimar i sentir-se estimat, valorant molt més les persones que els béns que es puguin tenir. Implica descobrir que la veritable felicitat no la donen les coses materials, sinó la riquesa de l'amor que hi pot haver a l'interior de cadascú.

El projecte de vida que Jesús ens ofereix és coherent amb tota la seva doctrina i la seva vida. Ell es fa pobre, humil, generós i comunicador d'amor i misericòrdia; neix pobrament, viu amb gran simplicitat i estima fins a donar la seva vida per amor, despullat a la creu.

Ja deien els profetes: «Busqueu el Senyor tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat... un poble humil i pobre buscarà refugi en el nom del Senyor».

Seguint-lo a Ell, aquells que segons els criteris del nostre món són els més afavorits, passen a segon terme. Els que estan massa satisfets d'ells mateixos per les coses materials que poden tenir, i que potser han pogut aconseguir amb el seu treball i esforç, no seran els més valorats pel Senyor.

Jesús centra la seva atenció en els pobres, els humils, els qui tenen fam, els qui ploren, els rebutjats pels homes, els que posen pau, els compassius, els nets de cor i, fins i tot, els perseguits pel fet de ser justos. D'ells és el Regne del cel.

Els cristians tenim una missió: proclamar les Benaurances des de la credibilitat i coherència de la nostra vida.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Visita a l'escola Nostra Senyora de Montserrat. El proper dijous, 2 de febrer, a les 11.30 h, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, visitarà l'escola Nostra Senyora de Montserrat (c/ Sant Gaietà, 10).

Jornada Mundial Vida Consagrada. El proper dijous, 2 de febrer, a les 19.15 h, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, celebrarà l'Eucaristia a la catedral de Barcelona amb motiu de la Jornada Mundial de Vida Consagrada, enguany amb el lema «La vida consagrada: caminant en esperança» (Pla de la Seu, s/n).

AGENDA

Eucaristia amb motiu de la Candelera. El proper dijous, 2 de febrer, a les 12 h, Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà l'Eucaristia amb motiu de la Candelera i per la celebració dels patrons de Vida Creixent, Simeó i Anna, a la basílica de Sant Josep Oriol, a Barcelona (c/ Diputació, 149).

Taller de calligrafia. El proper dissabte, 4 de febrer, de 9.45 a 18 h, la Gna. Conxa Adell guiarà el taller de calligrafia on s'iniciarà amb la lletra carolina, nivell zero, al monestir de Sant Pere

de les Puelles. Cal fer la inscripció enviant un correu a: activitatspuelles@gmail.com (c/ Anglès, 55).

Concerts a l'església de Sant Gaietà. El proper diumenge, 5 de febrer, a les 17.30 h, l'església de Sant Gaietà oferirà un concert de melodies de pel·lícules interpretat per Julia Savula al piano i Larysa Fedorchenko, flautista i saxofonista, amb obres de J. S. Bach, A. Menken i J. Last, entre d'altres. Concert solidari amb aportació voluntària a favor de la «Fundación Mirada de Esperanza» (c/ Consell de Cent, 293).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Anatomía del cristianismo, de José Cobo Cucurull. Aquest llibre de 250 pàgines, editat per Fragmenta Editorial, és el tercer títol d'una trilogia integrada per *Incapaces de Dios* (2019) i *La paradójica realidad de Dios* (2020), on cada volum pot ser llegit de forma independent. *Anatomía del cristianismo* remarca que el cristianisme no és una religió entre altres. Està més a prop de l'ateisme que d'una altra religió a l'ús. De fet, es podria considerar l'ateisme modern com un fill bas-

tard de la fe que proclama a un abandonat de Déu com a Fill de Déu. Això es troba molt a prop de dir que no hi ha Déu. Enfront de les espiritualitats oceàniques d'avui en dia, el cristianisme afirma que Déu no té una altra entitat que la del cos d'un crucificat en el seu nom. D'aquí que la qüestió sigui en quin sentit encara podem prendre'ns seriosament el que el creient espera de Déu.

Emérito. Rebobinando a Ratzinger, d'Álvaro Sánchez León. Aquest llibre de 320 pàgines, editat per Palabra, aprofundeix en la figura de Benet XVI. Qui ha estat —és!— de veritat

Joseph Ratzinger? Un home amb ulls clars i mirada profunda. Un intel·ligent bavarès. Un reputat professor i catedràtic. El teòleg del segle XX. El custodi de la Fe amb sant Joan Pau II. Un Papa humil treballador. És un retrat humà de Benet XVI realitzat amb la tècnica del collage periodístic, on l'autor fa ús d'entrevistes, cròniques, anàlisis i textos del mateix Ratzinger, entre d'altres, per poder dibuixar, a pinzellades, el rostre del Papa de la caritat en els inicis de la postveritat.

D'ètica i d'estètica, de Ferran Blasi. Aquest llibre de 320 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, presenta les respostes que es fan a les qüestions ètiques, tant de la vida personal com de la col·lecti-

va, i vol oferir criteris i acompanyament per ajudar a arribar-hi lliurement amb les mateixes llums i una decisió personal. De vegades això es fa amb articles de to periodístic que volen tenir en compte l'estètica de què parla el títol i prestar atenció a la cura del llenguatge, i d'altres aspectes dels termes, i com es pot suposar, els atemptats a l'estètica es relacionen amb la lletra moral.

IN MEMORIAM

Mn. Jordi Illa Carlos. Prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, va morir en la pau de Crist, a l'edat de 66 anys, el dia 20 de gener de 2023. El Sr. Cardenal

Arquebisbe, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els Srs. Bisbes auxiliars, els preveres i els diaques ho fan saber als fidels de l'Església perquè l'encomanin a la misericòrdia del Senyor. Mn. Illa era rector de la parròquia de Santa Maria de Mataró (Barcelona) des d'aquest passat mes de setembre i també fou durant molts anys arxiprest de Mataró.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

La Candelaria y la luz de la fe

El próximo día 2 de febrero, cuarenta días después del nacimiento de Jesús, celebramos la fiesta de la Presentación del Señor, conocida popularmente como la fiesta de la Candelaria por la procesión con candelas, con las que se simboliza a Cristo como «luz de las naciones». Es una fiesta antigua y originaria de la Iglesia de Jerusalén, en la que conmemoramos aquel hecho que narra el Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40). María y José con el niño Jesús acuden al templo para cumplir los preceptos de la Ley de Moisés sobre la purificación de las madres y la presentación de los hijos primogénitos al Señor.

En el templo tuvo lugar el encuentro con dos personas consagradas al servicio de Dios: la profetisa Ana, que hablaba de aquel niño a todos los que esperaban el Mesías, y el anciano Simeón, que proclamó que ese Niño era la luz para todos los pueblos. Movidos por el Espíritu Santo, vinieron al templo los santos ancianos Simeón y Ana. Iluminados por el mismo Espíritu reconocieron al

Señor con alegría. Nosotros, como san Simeón y santa Ana, movidos por el Espíritu Santo, vamos a la casa de Dios al encuentro de Cristo. Allí lo encontraremos y lo reconoceremos cuando partimos el pan eucarístico, en espera de su retorno glorioso.

En la liturgia de esta fiesta pedimos a Dios, que es la fuente y el origen de toda luz, que nos ayude a reconocer a Jesús. Él es la luz revelada a las naciones, Él es la lámpara que ilumina nuestros pasos para seguir el camino del bien. Por eso os invito a hacer vuestra una oración bellísima del Card. John-Henry Newman (1801-1890) titulada *Condúceme, Luz Amable*, que empieza así: «Condúceme, Luz Amable, a través de la envolvente penumbra, ¡Llévame, Tú, hacia delante! La noche es oscura y estoy lejos de mi hogar. ¡Llévame, Tú, hacia delante! ¡Guía mis pasos! No pido ver el lejano paisaje, un solo paso me basta».

Con motivo de la fiesta de la Presentación del Señor, la Iglesia celebra la Jornada Mundial de la

Vida Consagrada, que este año tiene como lema: «La vida consagrada, caminando en esperanza». Con este lema quiere ponerse de relieve la labor de tantos hermanos y hermanas nuestros, que desde su vida entregada a Dios caminan con nosotros. Ellos, con entrega y amor a Dios, muestran en el mundo la esperanza y la belleza del Evangelio.

Quisiera acabar con una palabra de agradecimiento dirigida a todos los consagrados y consagradas de nuestra archidiócesis. Os agradezco de todo corazón vuestra fiel consagración a Dios. Gracias por renovarla día a día, gracias por mostrar el rostro amoroso de Jesucristo con vuestra radicalidad evangélica. Ojalá podamos encontrarnos para participar todos juntos en la celebración de la Eucaristía que, si Dios quiere, celebraremos el próximo jueves 2 de febrero en nuestra catedral, a las 19.15 horas. Nos reuniremos movidos por el Espíritu para dar gracias a Dios y rezar por vosotros.